

I. PICELJ, *CM-II-T*. Zagreb, Moderna galerija

do novijih grafičkih djela, Piceljevo stvaralaštvo odiše unutrašnjom logikom koja ima svoje ishodište u općim načelima konstruktivizma. U okviru pojave novih tendencija stvorio je niz programiranih djela, istražujući vizualnu percepciju, matematičke ritmove i pomake čestica (*Programirani slučaj cm 8-1*, 1966). Multiplikacija osnovne plastične jedinice unutar pravilna rasporeda plohe jedan je od njegovih temeljnih postupaka. Boja je uvijek konkretna, bez iluzionističkoga učinka. Dalji razvitak njegove umjetnosti obilježen je djelima asocijativnih poruka (*Remember Mondrian, Remember Rodchenko, Remember Maljevič*). — Samostalno je izlagao u Zagrebu, Dubrovniku, Osijeku, Beogradu, Ljubljani, Parizu, Londonu, Veneciji, Chicagu, Rotterdamu i Haarlemu. Retrospektivna izložba Piceljeva grafičkog dizajna održana je u Zagrebu 1986.

LIT.: Z. Munk i M. Seuphor, Ivan Picelj (katalog), Zagreb 1962. — V. Horvat-Pintarič, Grafički dizajn Ivana Picelja, Sinteza, 1965, 3. — A. Moles, Svjetlosne konstrukcije I. Picelja (katalog), Zagreb 1966. — B. Gagro, Ivan Picelj, ŽU, 1976, 3–4. — J. Denegri i Ž. Koščević, EXAT 51, Zagreb 1979. — Z. Rus, Apstraktna tendencije u Hrvatskoj 1951–1961 (katalog), Zagreb 1981. — J. Denegri, Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj, 2, Split 1985. — S. Bernik, Ivan Picelj, grafički dizajn 1946–1986, Zagreb 1986. Ž. Kć.

PICUGI, prapov. nalazište na tri brežuljka s gradinskim naseljima *SI* od Poreča. Na *J* podnožju I. brežuljka, izvan prvoga gradinskoga zida, otkopana je manja nekropola grobova sa žarama, raspoređenih u skupine, jedna blizu druge. Na zemljištu između II. i III. brežuljka, također izvan gradinskih zidova, iskopana je druga, veća halštatska nekropola s grobovima raspoređenim bez sustava. U tijeku istraživanja pronađeno je u obje nekropole više od 500 grobova sa žarama i priložima. Prevladava tip groba u obliku nepravilna valjka, obložen pločama sa strane i odozgo, no ima i zidanih kvadratnih grobova. Mrtvaci su isključivo spaljivani. Otkopane su mnogobrojne posude domaće ilir. izradbe urešene geometrijskim i živo-

tinjskim motivima, često inkrustiranim bijelom inkrustacijom, te nekoliko apulskih vaza. Među najzanimljivijim je keramičkim primjercima etruščanska vaza s lisicama na ramenu i poklopcu. Mnogobrojno je i metalno posuđe (situle, ciste, kotliči). Obilan se nakit sastoji od halštatskih i nekoliko latenskih fibula, spiralnih narukvica, prstenja, ogrlica, privjesaka i raznih ukrasnih pločica. Obje se nekropole mogu datirati od poč. ← VII. st. do kraja ← V. st. Budući da su pronađene i keltske fibule, može se zaključiti da su P. bili naseljeni i u mlade željezno doba.

LIT.: A. Amoroso, Le necropoli preistoriche dei Pizzugghi, Atti e memorie SIASP, 1885. — C. Marchesetti, I castellieri preistorici di Trieste e della Venezia Giulia, Trieste 1903. — J. Mladin, Brončane posude i šljemovi iz Istre, Diadora, 1974, 7, str. 110–22. R.

PIČMAN, Josip, arhitekt (Lekenik, 14. II. 1904 — Zagreb, 7. II. 1936). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1929. Još kao student

PICUGI, glinena žara iz starijega željeznog doba. Pula, Arheološki muzej